

בש"פ 2864/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2864/16

כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו

תאריך הישיבה: י"ב בניסן התשע"ו (20.4.2016)

בשם המבקשת: עו"ד יעל שרף

בשם המשיב: עו"ד ניר אלפסה

מתורגמן ביהמ"ש: מר אנגדאיה ברהני

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 20.4.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 39920-07-15 הנדון בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 20.7.2015 הוגש נגד המשיב, יליד 1971, אזרח אריתריאה, כתב אישום המייחס לו עבירת ניסיון אינוס

עמוד 1

ועבירת מעשה מגונה. על פי המפורט בכתב האישום, משך חודשיים דחתה המתלוננת את בקשותיו החוזרות של המשיב, המתגורר בשכנות עמה, לבלות אתה ולקיים עמה יחסי מין. על אף האמור, ב-4.7.2015 בשעת ערב הגיע לדירתה, ואחר ששכנע את המתלוננת לחדול מסירובה לפתוח לו את הדלת בתואנה שהוא מבקש שקיק תה, נעל את הדירה מבפנים, השכיב את המתלוננת על מיטתה בכח, הפשיל מכנסיו ומכנסיה ונשכב עליה, תוך שהיא נאבקת ומתנגדת כל העת. המתלוננת הצמידה רגליה בחוזקה ומנעה מן המשיב לפשק את רגליה על מנת לאנוס אותה, אולם המשיב המשיך במעשיו עד אשר הגיע לפורקנו על גופה, ואז עזב את ביתה.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. כאן יצוין, כי בשלב מעצר הימים שוחרר המבקש למעצר בית, ויום קודם להגשת כתב האישום דחה בית המשפט המחוזי את ערר המבקשת על ההחלטה, אולם הורה כי על המשיב להמציא כתובת אחרת למעצר הבית. עם הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים ביקש המשיב דחייה לצורך לימוד חומר החקירה תוך הותרתו במעצר בית בתקופת הדחייה. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו, וערר המשיב על ההחלטה נדחה בהחלטת השופט שוהם בבש"פ 5129/15. אחר האמור, הודיע המשיב לבית משפט השלום כי הוא מסכים שישנן ראיות לכאורה, אך ביקש לשחררו לחלופת מעצר, ולצורך כך ביקש מספר דחיות על מנת לגבש חלופת מעצר לה יטען. בדיון שהתקיים ביום 9.8.2015 מסר לבסוף, כי אין בידו להציע חלופת מעצר, וביום זה הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים.

4. בבקשה שלפני עותרת המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים. לטענתה, מסוכנותו נלמדת מחומרתם הרבה של מעשיו, בכך שתקף את המתלוננת בתוך ביתה וניסה לאנוס אותה, ואך בזכות אומץ ליבה והתנגדותה העזה הסתיים האירוע בניסיון אונס ולא באונס. לכך הוסיפה, כי מדובר באזרח זר ולפיכך עולה חשש להימלטותו מן הדין. אשר לקצב התקדמות שמיעת התיק העיקרי, צוין בבקשה כי בראשית המשפט ביקש בא כוח המשיב מספר דחיות לצורך קיום הידברות עם התביעה, ועל מנת לפגוש את המשיב לצורך גיבוש עמדתו במענה לכתב האישום. ביום 26.1.2016 הציג המשיב כפירה כללית בכתב האישום, וביום 16.2.2016 הגיש מענה מפורט לאישום. בית המשפט קבע שלושה מועדי הוכחות, האחד בחודש אפריל ושני האחרים ב-6 וב-13 לחודש יוני 2016.

5. בדיון שלפני הפנתה באת כוח המדינה לנימוקי הבקשה שהגישה. כן הוסיפה כי ביום 19.4.2016 אכן התקיים דיון הוכחות ראשון, בו נשמעו שלושה עדים, ונותרו רק ארבעה עדים נוספים לסיום פרשת התביעה, ולפי ההערכה די יהיה בישיבת הוכחות אחת נוספת לצורך שמיעתם.

מנגד, טען בא כוח המשיב כי תיק לא מורכב מהסוג דנן לא אמור להגיע להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים, וכי העובדה שהמתלוננת טרם העידה, אף שהייתה מיועדת להעיד בישיבת ההוכחות הראשונה, מקשה על הערכה בדבר מועד סיום המשפט. לבסוף נטען, כי חבר של המשיב העיד בישיבת ההוכחות ביום 19.4.2016 ולכן אין עוד מניעה שאותו חבר ישמש כמפקח במסגרת חלופת מעצר למשיב.

6. לאחר עיון הגעתי למסקנה כי יש להיענות לבקשת המדינה.

7. במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך, ולאזן בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי.
עמוד 2

8. העבירות בהן הואשם המשיב הן חמורות ומצביעות על המסוכנות הנשקפת ממנו לשלום הציבור וביטחונו.

9. אכן בתיק מסוג זה מצופה היה כי המשפט יסתיים ללא צורך בהליך הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. ברם, כמצוין לעיל, את עיקר העיכוב לפחות יש לזקוף לחובת המשיב. בינתיים, כאמור, החל שלב ההוכחות ויש סיכוי סביר לסיומו במועדי הדיונים שנקבעו מראש, ועל כן אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב כמבוקש.

10. אשר לאפשרות של חלופת מעצר. כפי שצוין לעיל, בזמנו לא עלה בידי המשיב להציע חלופת מעצר. ככל שהמשיב סבור שבידו להציע כיום חלופת מעצר הולמת, פתוחה בפניו הדלת לפנות לבית משפט קמא בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק המעצרים, מבלי שיהיה בדבריו אלה משום נקיטת עמדה באשר לגורל בקשה כזו.

11. סוף דבר: אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב- 90 ימים החל מיום 20.4.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 39920-07-15 הנדון בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשע"ו (21.4.2016).

ש ו פ ט